

Vagyok: parányi isteni szikra,
Távol messzeségben bolyongó fény,
Vagyok: élő test bomló anyaga,
Pusztító s alkotó emberi lény.

Apám négy sora 1943-ból

ARS POETICA

A világ, amelybe megszülettünk igen bonyolult, gazdag, sokszor szélsőséges elemeivel naponta próbára teszi az embert – akár tudomást vesz róla, akár nem. Az ember minden körülmények között azt a helyet keresi, ahol biztonságban érezheti magát. A művész az érzékelhető világ sokféleségének rá gyakorolt hatásaiból akar teremteni egy senki más által nem létrehozható, új összefüggések szerint működő folyamatot, amit ki-ki festői, írói, zenei eszközeivel kísérel meg. A sikeres munka a tudatalattink olyan koncentrált kiteljesedését jelenti, ami által létrejöhet az a produktum, amire azt mondjuk, hogy művészet. Egy előttünk lévő fehér felület ott hordozza magában az élet minden mozzanatát, tragédiát, humort, színességet, szürkeséget, groteszket és racionalitást. Ezeket mind ismerjük, de hogy az alkotó belső tudatalatti energiájának a vonalak, színek miként adnak értelmezhető eredményt, azt csak sejteni tudjuk. A megélt élmények, akár kellemesek azok, akár nem, mindenképpen elraktározódnak az emberben, s ezekből a leülepedett ismeretanyagokból táplálkozhatunk akkor, amikor ezek képben fogalmazódnak meg.

Burai István

festő – és grafikusművész